

sed quod illis Dei, qua sanctificantur, caritas cara est. Præ cuius non tantum incorporali, verum etiam incommutabili et ineffabili pulchritudine, cuius sancto amore inardescunt, omnia quæ infra sunt, et quod illud est, non sunt, seque ipsos intra illa contemnunt, ut ex toto, quod boni sunt, eo bono, ex quo boni sunt, perfruantur.

℞. Vivit ipse. 497.

Lectio v.

Ibid. lib. 10. cap. vij.

Angeli in cælestibus sedibus constituti immortales et beati, qui Creatoris sui participatione gaudent, cuius æternitate firmi, cuius veritate certi, cuius munere sancti sunt: quoniam nos mortales et miseros, ut immortales beatique simus, misericorditer diligunt, nolunt nos sibi sacrificare, sed ei, cuius et ipsi nobiscum se sacrificium esse novèrunt. ℞. Angelus. 497.

Lectio vj.

CUM ipsis sumus una civitas Dei, cui dicitur in Psalmo: Gloriosa dicta sunt de te civitas Dei; cuius pars in nobis peregrinatur, pars in illis opitulatur. De illa quippe

superna civitate, ubi Dei voluntas intelligibilis atque incommutabilis lex est: de illa superna quodammodo curia (geritur namque ibi cura de nobis) ad nos ministrata per Angelos sancta Scriptura descendit. ℞. In omni. 498.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xvij.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cælorum? Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis. Tom. j. in festivitate S. Michaelis.

QUAM vero quem non moveat quod sequitur in Evangelio: Si oculus tuus scandalizaverit te, erue eum? Numquid enim corporalem hunc oculum monemur eruere, aut unam ex manibus istis, similiter et unum abscondere pedem? Absit a nobis hujusmodi carnalis omnino et nimis ridiculosa cogitatio.

℞. Machabæus. 501.

Lectio vij.

Porro triplex fieri scandalum istud quotidiano nobis nosse licet ex-

perimento. Interdum enim est in nobis spiritalis intentionis oculus simplex, et qui gratiæ magis quam noster dicendus sit; sed scandalizat nos oculus noster, et qui vere a nobis est, dum voluntas nostra aliam minus castam importune ingerit intentionem; sed habemus super hoc salubre consilium Salvatoris: Erue eum, inquit et projice abs te. Hoc autem fiet, si non consentias, si abjicias, si resistas. Simili modo de manu a pede est intelligendum.

℞. Tu Domine. 501.

Lectio ij.

CUM autem bonis operibus intentos, ad alia opera trahere voluntas propria conatur, manus nostra est, quæ scandalizat nos; sed abscondi debet, et projici a nobis, ut non ei consentiamus. Sic etiam proficere in sancta conversatione, et ascendere per gradus scalæ, quæ Jacob apparuit, ac juxta quod ait Psalmista, de virtute in virtutem ire desiderantes, sæpius scandalum patimur a pede quodam pusillanimitatis, et negligentiae nostræ, qui nimirum descendere

magis, ac remissius ire conatur; sed abscondi eum necesse est, ut pes gratiæ, qui stat in directo, currere possit sine offensione, sine scandalo, sine impedimento. Te Deum. 19.

FERIA VI. INFRA OCTAV.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

In festivit. S. Michaelis.

Lectio iii.

QUIGNUM est, ut gloriam Angelorum non capièntes, tanto magis amplectamur misericordiam, qua nimirum constat nihilominus abundare domesticos Dei, cœli cives, principes paradisi. Testatur enim Apóstolus, qui raptus ad tertium cœlum, beatae illi curiæ meruit interesse, atque ejus nosse secreta, quoniam omnes administratorii sunt spiritus, missi in ministerium propter eos, qui hereditatem capiunt salutis. Neque id cuiquam incredibile videatur, quandoquidem ipse quoque Creator, et Rex Angelorum venit non ministrari, sed ministrare, et animam suam dare pro multis.

℞. Vivit ipse. 497.

Lectio v.

Ministrant Angeli, sed de aliéno, offeréntes Deo bona ópera, non sua, sed nostra, et nobis ejus grátiam referéntes. Unde et Scriptúra dicit: Quóniam ascendit fumus arómamatum in conspéctu Dómini de manu Angelórum: sollicité præmisit, data ei fuisse incénsa multa. Nostros enim sudóres, non suos; nostras, non suas lácrymas ófferunt Deo; nobis quoque ejus múnera réferunt, non sua. Non sic mínister ille sublímior cunctis, sed humílior univérsis, qui semetípsum óbtulit sacrificium laudis, qui Patri ófferens ánimam suam, nobis ministrat usque hódie carnem suam.

℞. Angelus Dómini. 497.

Lectio vj.

Hujus itaque tanti ministri grátia, nihil mirum si dignánter nobis, imo et libénter Angeli sancti ministrant. Ipsi enim amant nos, quia nos amavit Christus. Dicitur certe vulgári provérbio: Qui me amat, amat et canem meum. Nos vero, o beáti Angeli, catélli sumus Dómini illius, quem tanto afféctu diligítis. Catélli,

inquam, cupiéntes saturári de micis, quæ cadunt de mensis dominórum nostrórum, qui estis vos. Et hæc díxerim, fratres, ut ampliórem de cétero erga beátos Angelos fidúciam habeátis, ac próinde familiárius in omni necessitaté vestra illórum invocétis auxiliá; sed et digne in eórum præsentia conversári, et magis ac magis eórum vobis conciliáre grátiam, captáre benevoléntiam, exoráre cleméntiam studeátis.

℞. In omni. 498.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xvij.

In illo témpore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homilia x. in Matth.

Idéte, ne contemnátis unum de párvulis istis. Párvulos non ætáte, sed multórum æstimatióne appellávit; páuperes, inquam, ignótos, ceterósque hujúsmodi, quos multi contém-

nunt, qui revéra párvuli non sunt, cum Creatóris ómnium amíci sint: quos ipse multo magis venerabilióres facit, dicens: Quia Angeli eórum semper vident faciém Patris mei qui in cœlis est.

℞. Machabæus. 501.

Lectio viij.

Hinc manifestum est, quia omnes Sancti Angelos hábeant. Apóstolus étiam ait de muliere, quóniam velámen débeat habére in cápite propter Angelos; et Móyses, Státuit fines, inquit, Géntium secúndum número Angelórum Dei. Hic vero non de Angelis simpliciter dicitur, sed de Angelis excelléntibus atque suprémis. Nihil enim aliud designátur, cum, faciém, dicat, Patris mei aspíciunt, quam summa fidúcia eórum, et honor præcípuus.

℞. Tu Dómine. 501.

Lectio ix.

Vides, quot quibúsque ratióibus ad modéstiam, et ad curam tenuiórum fratrum nos révocat? Infántem in médio státuit, et dixit: Efficiámini sicut párvuli: et quicúmque talem suscepit párvulum,

me suscipiet; et quicúmque hunc scandalizáverit, extrémá luet supplicia: et scandalizántes hómines, étiam si loco mánuum atque oculórum nobis essent, abscédere jussit; Angelórum quoque auctoritaté, qui hos ténues fratres tutántur, ut eos venerémur, impéllit.

Te Deum laudámus. 19.

SABBATO INFRA OCTAV.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Ambrósii Episcopi.

Serm. j. de Eliseo.

Lectio x.

Ostium tumultus bellicósos mínime timére debémus, nec quám libet número sam hóstium multitudinem formidáre. Quóniam, sicut ait Apóstolus, major est qui in nobis est, quam qui in mundo: hoc est, poténtior est ad protegéndos fámulos suos Christus, quam diábolus ad instigándos inimicos; quamvis enim idem diábolus cólligat sibi turbas, et crudéli eas armet insánia; tamen fácite destruúntur, quia melióribus pópulum suum Salvátor circúmdat auxiliis. Ait

enim Prophéta: Immittet Angelum Dóminus in circuitu timéntium eum, et erípiet eos. Quod si Angelus Dómini timéntes eum de periculis éripit, non potest timére bárbarum, qui timúerit Salvatórem.

℞. Vivit ipse. 497.

Lectio ii.

Idem in Epistola ad Hebraeos, cap. j.

Quid miráris, si Fílio ministérium exhibent Angeli, cum étiam nostrae salutis ministros eos constet efféctos? Fílius tamen sicut Dóminus salvat: isti vero sicut servi salutí prædestinatórum deserviunt. Intelligite igitur, quantus honor nobis existit, ad quos sicut ad amicos, ita ministros Angelos suos destínat Deus.

℞. Angelus Dómini. 497.

Lectio vi.

Idem in Psalm. xxxvij.

Qui juxta me erant, de longe steterunt: de mysticus quidem pietátis abhórreat afféctus, ut pro Angelis díxerit, qui præténdunt timéntibus Dóminum, ut erípiant eos de tentatióibus, quas ferre non possunt. Quómodo ergo longe stant, qui ad

adjuméntum sunt attribúti? Sed non illi se séparant, sed qui urgétur tentatióibus, putateos longe abesse, quos própius sibi adesse desiderat, et arbitrátur dissimiláre, cum illi adjuvándi tempus nutu sui imperatóris exspectent, qui athlétam suum quo gloriósius vínceret, diútius certáre præcépit.

℞. In omni. 498.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. xvij.

In illo témpore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicétes: Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homilia lix.

Curióse, inquit, scrutámini vos, quis vestrum major sit, et de primátus honóre conténditis. Ego autem, si quis humiliórem se céteris non effécerit, ipso ingrèssu cælésti omnino indignum ásero. Recte autem ante óculos monstratióne párvuli totam rem pósuit, ipso aspéctu eos convértens, ac persuádens, ut absque

simulatióne áliqua humilitátem amplectántur.

℞. Machabæus. 501.

Lectio viij.

Párvuli autem non invídere, nec inánem exspectáre glóriam, nec primátus desideráre dignitátem novérunt: sed máxime hanc virtútem pósident, puram dico simplicitátem et humilitátem. Non ergo fortitúde tantum, ac prudéntia, sed humilitátis quoque virtúte, et simplicitáte nobis opus est; quæ si non adest, salus nostra certe cláudicat.

℞. Tu Dómine. 501.

Lectio ix.

Párvulum autem ætáte, et quidem, mea senténtia, valde párvulum, qui ab ómnibus esset passióibus liber, in médio státuit. Illa enim ætas omni arrogántia, omni glóriæ inánis furóre, omni livóris insánia, omni contentiúnis cupiditáte, ceterisque hujúsmodi afféctibus immúnis est. Cumque præcipuismuniátur virtútib, simplicitátis scilicet ac humilitátis, de nulla istárum superbit, ita dúplici philosophia ornátur. Te Deum laudámus. 19.

DOMIN. II. SEPTEMBRIS.

Die Octava

S. Angeli Custodis.

Duplex.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Sermone xij. super Psalm. Qui hábitat.

Lectio i.

Angelis suis mandávit de te. Mira dignátio, et vere magna dilectio caritátis. Quis enim? quibus? de quo? quid mandávit? studióse considerémus, fratres, diligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtemperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo Majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique sublímibus tam beátis, tam próxime sibi cohæréntibus, tam familiáríter sibi adhæréntibus, et vere domésticis Dei mandávit de te. Tu quis

es? Quasi vero non sit homo putredo, et filius hominis vermis.

R. Vivit ipse Dominus, * Quoniam custodivit me Angelus ejus, et hinc euntem, et ibi commorantem, et inde huc revertentem. **V.** Et non permisit me Dominus ancillam suam coinquinari. — Quoniam.

Lectio v.

SED quid putas mandavit de te? numquid scripsit contra te amaritudines? numquid ut contra folium, quod vento rapitur, ostendant potentiam suam, et stipulam siccam persequantur? numquid ut tollant impium, ne videat gloriam Dei? mandandum istud est, non mandatum. Itaque Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te. Pretiosum depositum nobis commiserat, fructum crucis suae, pretium sanguinis sui; non est contentus custodia hac tam parum tuta, tam parum utili, tam fragili, tam insufficienti. Super muros tuos Jerusalem constituit custodes, nempe etiam ipsi qui videntur muri, aut in muro ipso columinae, his custodibus egent, et maxime.

R. Angelus Domini descendit cum Azaria et sociis ejus in fornacem, et excussit flammam ignis de fornace: * Et non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit. **V.** Benedictus Deus eorum, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos, qui crederunt in eum. — Et non.

Lectio vj.

QUANTAM tibi debet hoc verbum inferre reverentiam, afferre devotionem, conferre fiduciam! Reverentiam pro praesentia, devotionem pro benevolentia, fiduciam pro custodia. Caute ambula, ut videlicet, cui adsunt Angeli, sicut eis mandatum est, in omnibus viis: in quovis diversorio, in quovis angulo, Angelo tuo reverentiam habe. Tu ne audeas illo praesente, quod vidente me non auderes. Ceterum etsi tam parvuli sumus, et tam magna nobis, nec modo tam magna, sed et tam periculosa via restat, quid tamen sub tantis custodibus timeamus? nec superari, nec seduci, minus autem seducere possunt, qui custodiunt nos in omnibus viis nostris. Fideles sunt,

prudentes sunt, potentes sunt, quid trepidamus? tantum sequamur eos, adhaereamus eis, et in protectione Dei caeli commoremur. **R.** In omni. 498.

In iij. Nocturno, Lectio-nes ut in die Festi. 501.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Domin. occur. in Laudibus et Vesperis.

Si in die Octava S. Angeli Custodis occurrat Festum Nativitatis B. M. V., de die Oct. S. Angeli Custodis fit tantum Commem.

DOMINICA II. OCTOBRIS. Maternitatis B. M. V. Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. per Ann. [191] praeter seq. IN I. VESPERIS.

Aetae et Capit. ut in Laudibus. [382]

Hymn. Ave maris. [193] **V.** Benedicta tu in mulieribus. **R.** Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnif. Aeta. Cum jucunditate Maternitatem beatae Mariae semper Virginis celebremus.

Oratio.

DEUS, qui de beatae Mariae Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: praesta supplicibus tuis, ut qui vere

eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem Dominum.

Commem. Domin. occur. AD MATUTINUM.

Invit. Maternitatem beatae Mariae Virginis celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum. **Ps. Venite. 2.**

Hymnus.

CÆLO Redemptor praetulit

Felicis alvum Virginis, Ubi futura victima Mortale corpus induit.

Haec Virgo nobis edidit Nostrae salutis auspiciem, Qui nos redemit sanguine, Poenas crucemque pertulit.

Spes laeta nostro e pectore Pellat timores anxios: Haec quippe nostras lacrymas,

Precésque defert Filio. Voces Parentis excipit, Votisque Natus annuit: Hanc quisque semper diligit, Rebusque in arctis invocet.

Sit Trinitati gloria, Quae Matris intactum sinum

Ditavit almo germine, Laus sit per omne saeculum. Amen.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. Cap. xxiv.

SGO ex ore Altissimi prodivi primogénita ante omnem creaturam : ego feci in cœlis ut orirétur lumen indeficiens, et sicut nébula texi omnem terram : ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum cœli circuívi sola, et profúndum abyssi penetrávi, in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti : et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui : et ómnium excelléntium et humílium corda virtúte calcávi : et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor.

R. Felix es sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Ex qua ortus est sol justítiae, Christus Deus noster, per quem salváti et redempti sumus. **V.** Maternitátem beátæ Mariæ Vírginis cum gáudio celebrémus. — Ex qua ortus.

Lectio ij.

Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévít in tabernáculo

meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israel hereditáre, et in eléctis meis mitte radices. Ab iníctio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta similiter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenítudine sanctórum deténtio mea.

R. Sine tactu pudóris inventa es Mater Salvatóris : * Qui cœlum terrámque regit, in tua se clausit víscera factus homo. **V.** Benedícta tu in mulieribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Qui cœlum.

Lectio iij.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jéricho : quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et

bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavítatem odóris : et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporári habitatióne meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris, et grátiae. Ego quasi vitis fructificávi suavítatem odóris.

R. Multæ filiae congregáverunt divítias, tu supergréssa es univérsas : * Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis sancta Dei Génitrix. **V.** Séntiant omnes tuum juvámén, quicumque célebrant tuam sanctam Maternitátem. — Speciósa. Glória Patri. Speciósa.

In II. Nocturno.

Ex Sermóne sancti Leónis Papæ.

Serm. j. de Nativ. Domini.**Lectio iij.**

Irgo régia Davidicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravídanda fetu, divínam humanámque prolem prius concíperet mente, quam córpore : et ne supérni ignára consílii ad inusitá-

tos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spiritu sancto, collóquio dídicit angélico, nec damnum crédidit pudóris Dei Génitrix mox futúra. Cur enim de conceptiόνis novítate despéret, cui efficiéntia de Altíssimi virtúte promíttitur? Confirmá-tur credéntis fides étiam præcéntis attestatióne miráculi. Donátur Elísbeth inopináta fecúnditas, ut qui concéptum déderat stérili, datúrus non dubítarétur et Vírgini. Verbum ígitur Dei Fílius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt ómnia, et sine quo factum est nihil, propter liberándum hóminem ab æténa morte, factus est homo.

R. Gloriósæ Vírginis Mariæ Maternitátem digníssimam recolámus : * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ, Angelo nuntiánte, concépit Salvátorem mundi. **V.** Christo canámus glóriam in hac sacra solemnítate mirábilis Genitricis Dei. — Cujus.

Lectio ij.**Serm. ij. de Nativ. Domini.**

Ingredítur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster de cœli sede

descendens, et a Paterna gloria non recedens, novo ordine, nova natiuitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris: incomprehensibilis voluit comprehendi, ante tempora manens, esse coepit in tempore. Nova autem natiuitate genitus est: conceptus a Virgine, natus ex Virgine, sine paterna carnis concupiscentia, sine materna integritatis iniuria, quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui et in se haberet humanae substantiae naturam, et humanae carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: humano usu et consuetudine, quod credimus, caret; sed divina potestate subnixum est, quod Virgo conceperit, Virgo pepererit, Virgo permanserit.

℟. Benedicta filia tu a Domino, quia per te fructum vitae communicavimus. * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo. ℣. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cun-

ctis libera nos sancta Dei Genitrix. — Sola.

Lectio vij.

Oportuit, ut primam Genitricis integritatem nascentis incorruptio custodiret, et complacitum sibi claustrum pudoris, et sanctitatis hospitium divini Spiritus virtus infusa servaret, quae statuerat dejecta erigere, confracta solidare, et superandis carnis illecebris multiplicatam pudicitiae donare virtutem; ut virginitas, quae in aliis non poterat salva esse generando, fieret aliis imitabilis renascendo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci eligit ex Virgine, nonne apparet altissimae fuisse rationis? ut scilicet humano generi natam salutem diabolus ignoraret, et spiritali latente conceptu, quem non alium videret, quam alios, non aliter crederet natum esse quam ceteros. Quod ut fieret, editus est Christus ex Virgine, quam Spiritus sanctus fecundavit, et cum in omnibus matribus non fiat sine peccati sorde conceptio, haec inde purgationem traxit, unde concepit. ℟. Benedicta tu inter

mulieres, et benedictus fructus ventris tui: * Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me? ℣. Respexit humilitatem ancillae suae, et fecit mihi magna, qui potens est. — Unde. Gloria. Unde.

In III. Nocturno.

℣. Fecit mihi magna, qui potens est. ℟. Misericordia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. ij.

In illo tempore: Cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis. **Homilia j. de Laud. Virg. Matris.**

Quem et Dominum Angelorum Maria suum Filium appellat, dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat Angelorum? Sufficit eis, et pro magno habent, quod, cum sint spiritus ex conditione, ex gratia facti sint et vocati Angeli, testante David: Qui facit Angelos suos spiritus. Maria vero matrem se agnoscens, majestatem illam, cui illi cum

reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat filium: nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paulo post subdit Evangelista: Et erat subditus illis. Quis? quibus? Deus hominibus. Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus et Potestates obediunt, subditus erat Mariae.

℟. Beata es Virgo Maria Dei Genitrix, quae credidisti Domino; perfecta sunt in te, quae dicta sunt tibi: * Propterea benedixit te Deus in aeternum. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis: intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. — Propterea.

Lectio vij.

Mirare utrum libet, et elige quod amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrumque stupor, utrumque miraculum. Et quod Deus feminae obtemperet, humilitas absque exemplo: et quod Deo femina principetur, sublimitas sine socio. In laudibus Virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quocum-

que ierit. Quibus ergo laudibus iudicas dignam, quae etiam praet? Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare. De Auctore tuo loquens Evangelista : Et erat, inquit, subditus illis. Erubescere, superbe cinis : Deus se humiliat, et tu te exaltas? Deus se hominibus subdit, et tu dominari gestiens hominibus, tuote praeponis Auctori? Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec virginitas, et quidem singularis virginitas, quam non temeravit, sed honoravit fecunditas. Et nihilo minus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit fecunda virginitas : et incomparabilis prorsus fecunditas, quam virginitas simul comitatur et humilitas. Quid horum non mirabile? quid non incomparabile? quid non singulare? Mirum vero si non haesitas in horum ponderatione, quid tua iudices dignius admiratione, utrum videlicet potius stupenda sit fecunditas in Virgine, an in Matre integritas : sublimitas in prole, an cum tanta sublimitate humilitas? Nisi

quod indubitanter horum singulis praefenda sunt simul cuncta, et incomparabiliter excellentius est atque felicius omnia percepisse, quam aliqua. Et quid mirum si Deus, qui mirabilis cernitur, et legitur in sanctis suis, mirabiliorem se exhibuit in Matre sua? Veneramini ergo, conjuges, in carne corruptibili carnis integritatem : vos, sacrae virgines, in Virgine fecunditatem. Imitamini, omnes homines, Dei Matris humilitatem.

✠. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo : * Et de meis visceribus genui Deum et hominem. ✠. Beatum me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. — Et de meis. Gloria Patri. Et de meis.

Lectio ix. de Homilia Dominicae occurrentis.

AD LAUDES,
et per Horas, Añae.

1. Beata es * Virgo Maria, quae omnium portasti Creatorem.

2. Genuisti * qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo.

3. Beatum me dicent * omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Dominus.

4. Fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

5. Viderunt eam * filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.

Capitulum. Eccli. xxiv.

QUI creavit me, requievit in tabernaculo meo : et dixit mihi : In Jacob inhabitata, et in electis meis mitte radices.

Hymnus.

TE Mater alma Numinis

Oramus omnes supplices,
A fraude nos ut daemones
Tua sub umbra protegas.

Ob perditum nostrum genus
Primi parentis crimine,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex supremus extulit.

Clementer ergo prospice
Lapsis Adami posteris :
A te rogatus Filius
Deponat iram vindicem.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,

In sempiterna saecula.
Amen.

✠. Germinavit radix Jesse, orta est stella ex Jacob.

✠. Virgo peperit Salvatorem, te laudamus Deus noster.

Ad Bened. Añae. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam admirabilem Maternitatem.

Oratio.

DEUS, qui de beatae Mariae Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti : praesta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem Dominum.

Commem. Dominicae.

AD TERTIAM.

Capit. Qui creavit. supra

✠. br. Specie tua, * Et pulchritudine tua. Specie. ✠. Intende, prospere procede, et regna. Et pulchritudine. Gloria Patri. Specie tua.

✠. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ✠. Deus in medio ejus, non commovebitur.